

रजःश्रवः, पुं. (रजसि श्रुते । श्री + “अधिकरणे श्रुतेः ।” ३।२।१५। इति अच् ।) कुकुरः । इति शब्दमाणा । (धूलिश्राविनि, नि । रजतमयी । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् । ५।८।

“या तेऽमे रजःश्रवा तनूर्वविष्टा ॥”

“रजःश्रवा रजतमयीति ।” तद्वाक्ये महीधरः ॥

रजःसारथिः, पुं. (रजसां सारथिरिव ।) वायुः । इति शब्दरत्नावली ॥

रजकः, पुं. (रजति निर्वर्जनेन श्रुतिमानमापादयति वस्त्रादीनामिति । रज्ज + “वृत्तिस्त्रि-रज्जिभ्यः परिगणनं कर्त्तव्यम् ।” ३।१।१४५। इति लुन् ।) वर्णसङ्करजातिविशेषः । घोष इति भाषा ॥ (यथा, भागवते । १०।४१।३२। “रजकं कश्चिदायानं रज्जकारं गदायजः ।

दृष्ट्वायासत वासांसि विधौतान्मुक्तमानि च ॥”) स च तीव्रपल्लवां धीवरत्नात् । इति ब्रह्म-वैवर्तपुराणम् । तत्पर्यायः । निर्वर्जकः २ । इत्यमरः । २।१०।१० । श्रौतैयः ३ कर्म-कौलकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ धावकः ५ । इति हेमचन्द्रः । ३।५।७८ । रजकस्य वस्त्र-निर्वर्जनप्रकारो यथा,—

“वासांसि पलकेः स्रज्यैर्निर्वर्ज्यान्प्रजकः श्रुतेः । अतोऽन्यथा हि कुर्वीत दक्षः स्थावकममा-यकम् ॥”

इति मात्स्ये २०१ अध्यायः ॥

(रजकान्नभक्षणप्रायश्चित्तं यथाह आपस्तम्बः ।

“रजके चैव श्लेषे वेद्युचस्मिं प्रजोविनि ।

एतेषां यस्तु भूज्जितं द्विजस्त्रान्नायजश्चरेत् ॥”

इति प्रायश्चित्तविवेकः । विशेषश्चैव द्रष्टव्यः ॥

अंशुकः । इति विश्वः ॥

रजकौ, स्त्री, रजकपत्नी । रज्जुघातोः वक्रप्रव-यान्तादीपि कृते सिद्धा । इति मुग्धबोधयाकर-जम् ॥ (यथा, आथर्वसमप्रश्नाम् । ४०२ ।

“परपट इव रजकौभिर्मणिनी सुह्रापि निर्दयं ताभिः ।

अर्थयह्वेन विना जघन ! सुतोऽपि कुल-टाभिः ॥)

रजतं, स्त्री, (रजति प्रियं भवति रज्यत इति वा । रज्ज + “एविरज्जिभ्यां कित् ।” उणा० ।

३।१११। इति अतच् कित्कार्यश्च ।) कप्यम् ।

इत्यमरः । २।६।६६ ॥ हस्तिदन्तः । धवलः

शोणितम् । हारः । ह्रदः । श्लेष्मः । (स तु

श्राकद्वीपस्य एव । यथा, मात्स्ये १२१।१४।

“रत्नमालान्तरमयः श्राकज्ज्वान्तरालकृत ।

तस्यापरेण रजतो महान्को गिरिः स्फुटः ॥”)

खड्गम् । इति हेमचन्द्रः । ४।१०६ ॥ शुक्ल-वर्णविशिष्टे, नि । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

पिष्टकार्ये रजतपात्रादीनां प्राशस्त्यादि यथा,

“सौदर्यं रजतं तावत् पितृणां पात्रमुच्यते ।

रजतस्य कथा वापि दर्शनं दानमेव वा ॥

रजतेर्भाजनैरेवामप्यथा रजतान्तिते ।

वार्थपि अथवा दत्तमन्त्रयायोपकल्प्यते ॥

यथार्थापिष्ठभोष्यादौ पितृणां राजतं मतम् ।

श्रिवनेचोद्भवं तस्मादत्तं तत् पिष्टवल्गुमतम् ।

अमङ्गलं तद्वयस्त्रेण देवकार्येषु वर्जितम् ॥”

इति मात्स्ये १७ अध्यायः ॥

रजतदुतिः, पुं, (रजतस्यैव दुतिरस्य ।) हनूमान् ।

इति शब्दरत्नावली ॥

रजतप्रस्थाः, पुं, (रजतस्तन्मयः तदत् शुभो वा प्रस्थाः साधुरस्य ।) कैलासपर्वतः । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥

रजताचलः, पुं, (रजतप्रधानोऽचल इव । श्राक-पाथिवादिवत्समाधः ।) रौप्यपर्वतः । तस्य

परिमाणं दानविधिश्च यथा,—

“राजतो नवमस्तद्वद्दशमः शर्कराचलः ।

वस्ये विधानमेतेषां यथावदनुपूर्वशः ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि रौप्याचलमनुत्तमम् ।

यत्प्रवादासरोऽयाति सोमलोकं द्विजोत्तम ॥

दशभिः पलसाहसैव ततो रजताचलः ।

पञ्चभिर्मध्यमः प्रोक्तस्तद्वर्धनवरः स्फुटः ॥

अशक्तौ विंशतेरुहं कारयेत् शक्तिः सदा ।

विष्कम्भापर्वतांस्तद्वत् तुरीयांश्चिन् कल्पयेत् ॥

पूर्ववद्वाजस्तान् कुप्यान्मन्दरादौ न विधानतः ॥”

पूर्ववत् रत्नाचलवत् ।

“कलघौतमयांस्तत्र लोकेषान् रचयेदुच्यः ॥

ब्रह्मविष्णुकैवत् कार्थ्यं नितम्बोऽत्र चिरस्ययः ।

राजतं स्यादयद्वेद्योऽसमन्तादिह काचनम् ॥

शेषश्च पूर्ववत् कुप्यात् सोमभागरवादिक्म् ।

प्रददात्तु प्रभाते तु शुभे रौप्यपर्वतम् ॥

विष्कम्भाश्लोत्तमिभ्यः पूष्य वस्त्रविभूषणेः ।

इमं मन्त्रं पठन् दद्याद्दर्भपाणिर्जिमत्सरः ॥

पितृणां वल्गुं यस्मात् विष्णोर्वा शङ्करस्य च ।

रजतं पाहि तस्मान्नः श्लोकसंसारसागरात् ॥

इत्थं निवेश वो दद्यात् रजताचलमुत्तमम् ।

गवामनुत्तमानस्य पलं प्राप्नोति मानवः ॥

सोमलोकं सगन्धर्वैः किन्नराश्चरसाङ्गणेः ।

पूष्यमानो वसेद्भित्तान् यावदाहूतसंज्ञवम् ॥”

इति मात्स्ये ७ अध्यायः ॥

(कैलासपर्वतः । यथा, महालिङ्गाक्षेपतन्त्रे ।

“रजताचलमध्ये तु कुबेरेणर ईरितः ॥”)

रजताद्रिः, पुं, (रजतमयस्तदत् शुभो वा अद्रिः ।

श्राकपाथिवत्समाधः ।) कैलासपर्वतः ।

इति हेमचन्द्रः । ४।६४ ॥

रजनं, स्त्री, (रज्यत इति । रज्ज + “रज्जः क्युन् ।”

उणा० २।७६ । इति क्युन् । “रजकरजन-रजःरूपसंज्ञानम् ॥” ६।४।२४ । इति

वार्तिकोक्तोर्गोपपत्तः ।) रागः । इति सिद्धान्त-

कौमुद्यानुगादिहृतिः ॥ (यथा, महाभारते ।

८।५२।६ ।

“यथा वा वासवी शुक्ले महारजनरञ्जिते ।

विश्वयाद्भुवतो श्यामा तददासीदसम्बरा ॥”)

अविशिष्टे, पुं, यथा, तैत्तिरीयसंहितायाम् ।

२।३।८।१ ।

“रजनौ वे कौशेयः क्रतुजितं जानकिं चतुर्वर्णं यमयात् ॥”)

रजनिः, स्त्री, (रजनि लोका यत्र । रज्ज +

वाहुलकादिति । इत्युज्ज्वलदत्तः । २।१०३ ।)

रात्रिः । इत्यमरटीका ॥ (यथा, कथा-

सरित्सागरे । १८ । १४५ । ।

“इत्थेवं स्थाप्य समर्थं प्राप्तायां रजनौ च तान् ।

आमन्त्रा विप्रान् प्रययौ क्षत्रान्नं च विदूषकः ॥”)

रजनी, स्त्री, (रजनि + कृदिकारादिति डीष् ।)

रात्रिः । (यथा, महाभारते । ३।६६।२८ ।

“सा युष्मा रजनीमन्त्रं पितुर्वैक्ष्मि भाविनी ।

विश्रान्ता मातरं राजन् । इदं वचनमब्रवीत् ॥”)

हरिद्रा ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—

“हरिद्रा पीतिका गौरी काचनी रजनी निष्ठा ।

मेहनी रजनी पीता वर्णिनी रात्रिनामिका ॥”

इति वेद्यकरत्नमालायाम् ॥

यथा, नवधे । २२ । ४६ ।

“अस्याः सुराधीशदिशः पुरासीत्

यदमरं पीतमिदं रजन्वा ।

चन्द्रांशुचूर्णयतिषुज्जितेन

तेनाधुना नूनमलोहितायि ॥”)

जनुका । इत्यमरः । २।४।१५३ ॥ (यथा,

बृहत्संहितायाम् । ४४।६ ।

“दन्वन्ताङ्गनरजनौसुवर्णपूष्याभिमन्याच ॥”)

बीलिनी । इति मेदिनी । ने, ११६ ॥ (शास्त्रलो-

होपस्थनदीमेदः । यथा, भागवते । ५।२०।१० ।

“अनुमती चिगीवाजी सरस्वती कुङ्कु रजनी

गन्दा राकेति ॥”)

रजनीकरः, पुं, (रजनीं करोतीति । क + टः ।)

चन्द्रः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, भाग-

वते । ४।२८।३४ ।

“हिला यद्वा न सुतान् भोगान् वैदर्भी मदिरे-

चया ।

अन्वधावत पाण्ड्यं ज्योत्स्नेव रजनीकरम् ॥”)

रजनीगन्वा, स्त्री, (रजन्वा गन्धोऽस्याः । रात्रौ

विकाश्रात् तथालम् ।) खनामख्यातश्वेतवर्ण-

पुष्पविशेषः । इति लोकाप्रसिद्धिः ॥

रजनीचरः, पुं, (रजन्वा चरतीति । चर +

“चरेट् ।” ३।२।१६ । इति टः ।) राक्षसः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । ७।५।४ ।

“स तथा सह संयुक्तो वराज रजनीचरः ॥”

तथा च ।

“अजोऽश्वानां रजनीचराणां

आहारहेतोर्न शरीरमिष्टम् ।

गर्भं हरेयुर्वादे तेन सातु-

र्त्तवावकाशं न हरेयुरोजः ॥”

इति चरके शरीररक्षाणि हितौषध्याये ॥)

चौरः । यामिकभटः ॥ (रात्रिचिह्नारके, नि ।

यथा, हरिवंशे । २०२।१८ ।

“ब्राह्मणानाञ्च राजानं श्राव्यतं रजनीचरम् ॥”

रजनीजलं, स्त्री, (रजन्वा जलम् ।) नीहारः ।

इति हारावली । ६७ ॥